

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 6C/10/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714212306
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Vašut
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2015:3714212306.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica sudcom JUDr. Ladislavom Vašutom, v právnej veci žalobcu TELERVIS PLUS a.s., Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35717769, právne zastúpený JUDr. Vratislavom Šteffekom, advokátom so sídlom Nám. Martina Benku 6, Bratislava, proti žalovanej O. L., nar. XX.XX.XXXX, X. O. XXX/XX, L.Ž. X., o zaplatenie 487,- € s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi 259,- €, s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 24.06.2013 do zaplatenia.

Vo zvyšku žalobu **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca požiadal súd, aby vydaním platobného rozkazu zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 487,- €, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 487 € od 24.06.2013 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 79,2 € za štyri mesiace omeškania od júna 2013 do septembra 2013.

Uviedol, že uzatvoril so žalovanou dňa 13.08.2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 320121922, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 600,- € za odplatu vo výške 228,- €. Žalovaná sa zaviazala celkovú sumu 828,- € uhradiť v 13-tich mesačných splátkach a to v prvých troch mesačných splátkach po 3,- € a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach po 81,9 €. Prvá splátka bola splatná 10-ty deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia 30-ty deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky bol žalobca oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi. Žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nespĺnila, celkovo uhradila len 341,- € a to poslednou uhradenou sumou 20,- € dňa 18.12.2013, preto ju žalobca v upomienke zo dňa 10.05.2013 upozornil na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Oznámením zo dňa 27.01.2014 upozornil žalovanú, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 23.06.2013. Preto žalobca požadoval od žalovanej uhradiť dlžnú sumu ako aj zmluvne dojednané sankcie - úrok z omeškania, zmluvnú pokutu 79,2 €.

V priebehu rozkazného konania po výzve súdu, zobral žalobca žalobu ohľadom zaplatenia zmluvnej pokuty 79,2 € späť. Ďalej uviedol, že doba trvania zmluvy a konečná splatnosť úveru je určená v bode 2. obchodných podmienok, výška, počet a termíny splátok sú určené v článku II Zmluvy a adresa predávajúceho je uvedená v záhlaví zmluvy.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, oboznámením žaloby, zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320121922 spolu s obchodnými podmienkami, predžalobnou upomienkou zo dňa 10.05.2013 spolu s poštovým podacím hárkom, oznámením o zosplatnení záväzku zo dňa 27.01.2014 s poštovým podacím hárkom, vyjadrenia žalobcu zo dňa 29.12.2014 spolu s prehľadom splátok a úhrad a zistil tento skutkový stav.

Dňa 13.08.2012 uzavrel žalobca ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 320121922, súčasťou ktorej sú obchodné podmienky žalobcu. Na základe tejto zmluvy poskytol žalobca žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 600,- €, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 13 mesačných splátkach a to v prvých troch mesačných splátkach po 3,- € a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach po 81,9 €, pri ročnej úrokovej sadzbe 20 % z istiny a odmene 18 % z istiny pri celkovej odplate 228,- €. V zmluve absentujú obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. O spotrebiteľských úveroch - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, a ďalej náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) - doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Z bodu 1 obchodných podmienok vyplýva, že veriteľ má právo žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v jej plnej výške. Má právo požadovať zaplatenie celej istiny, odplaty, zmluvných pokút. Mesačná splátka v sebe zahŕňa splátku istiny a odplaty.

Podľa bodu 2 obchodných podmienok, konečnou splatnosťou úveru sa rozumie v zmysle zmluvy o úvere uhradenie poslednej splátky veriteľovi, pričom doba trvania úveru je od uzatvorenia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru.

Z predžalobnej upomienky zo dňa 10.05.2013 a z poštového podacieho hárku vyplýva, že žalobca zaslal žalovanej na jej adresu uvedenú v úverovej zmluve dňa 13.05.2013 výzvu k úhrade dlžnej sumy 487,- €.

Z oznámenia o zosplatnení záväzku zo dňa 27.01.2014, ktoré žalobca zaslal žalovanej dňa 29.01.2014 na jej adresu uvedenú v úverovej zmluve vyplýva, že žalobca oznámil žalovanej, že celý záväzok z uzatvorenej zmluvy bol ku dňu 23.06.2013 zosplatnený z dôvodu omeškania s jeho splácaním.

Z prehľadu splátok a úhrad žalovanej vyplýva, že táto uhradila celkovo žalobcovi titulom uzatvorenej úverovej zmluvy sumu 341,- €.

Na pojednávaní dňa 05.03.2015 žalovaná uviedla, že je pravdou, že dlhuje časť peňazí, ktoré si požičala a to čo v skutočnosti dlhuje, je ochotná zaplatiť. Je rozvedená, má tri deti, s ktorými býva v 4-izbovom byte, jedno je maloleté. Do 15.03.2015 pracuje v O. L. X. ako brigádnicka, kde bude potom pracovať nevie.

Právny zástupca žalobcu trval na žalobe bez zmluvnej pokuty a žiadal, aby bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi 487,- €, 8,5% ročný úrok z omeškania od 24.06.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania a právneho zastúpenia.

Podľa § 497 Obch. zák. zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Obč. zák. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Obč. zák. spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti.

Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že medzi žalovanou a žalobcom vznikol právny vzťah zo zmluvy o úvere, uzatvorenej podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná obsah zmluvy pred podpisom podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že žalobca vzorový text zmluvy, obchodných podmienok používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom. Nejde teda o podmienky individuálne dojednané. Žalovanej poskytol úver v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalovaná pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti. Ide teda zároveň o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Súd mal za preukázané, že žalovaná uzatvorila dňa 13.08.2012 so žalobcom zmluvu o spotrebiteľskom úvere a bol jej poskytnutý úver vo výške 600,- €. Keďže táto zmluva je v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere, musí obsahovať zákonné obligatórne náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 tohto zákona, inak sa v zmysle § 11 ods. 1 toho istého zákona považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že predmetná úverová zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f), k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, preto sa v zmysle § 11 ods. 1 totožného zákona považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

V úverovej zmluve nie je obsiahnutý povinný údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f) zák. 129/2010 Z.z. a to termín konečnej splatnosti úveru. Aj keď je v zmluve uvedené, že dlžník spláca úver v 13 mesačných splátkach, v zmluve absentuje konkrétny dátum, teda termín konečnej splatnosti úveru. Zároveň súd uvádza, že táto náležitosť musí byť presne určená v zmluve už v čase jej podpisovania účastníkmi a to konkrétnym dátumom, nie spôsobom oznámenia, že prvá splátka je splatná desiaty deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia tridsiaty deň po splatnosti predchádzajúcej splátky.

Úverová zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou neobsahuje ani ďalšiu obligatórnu náležitosť a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. 129/2010 Z.z. V úverovej zmluve je uvedené, že zmluva sa má plniť v prvých 3 mesačných splátkach po 3,- € a v ďalších 10 mesačných splátkach po 81,9 €, avšak z uvedeného nevyplýva, koľko z jednotlivých splátok ide na splátku úveru (istiny), koľko ide na splátku úroku a koľko na prípadnú splátku poplatkov. Nevyplýva to ani z obchodných podmienok. Zákon pritom jednoznačne vyžaduje, aby zmluva už v čase jej uzavretia mala určité náležitosti, tieto nemôžu byť poskytnuté až dodatočne. Uvedený názor vyslovil aj Krajský súd v Trnave, keď v rozhodnutí 9Co/401/2012 zo dňa 06.08.2013 uviedol, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny a úrokov znamená povinnosť veriteľa uviesť rozčlenenie jednotlivých čiastok, nestačí teda uviesť len celkovú výšku mesačných splátok, ale je potrebné uviesť, koľko presne pripadá zo splátky na úhradu istiny a koľko úroku. Takáto informácia je pritom významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť ekonomickosť poskytnutého úveru a posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho prijateľný a výhodný.

Obdobný názor zaujal aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku 6Co/523/2014 zo dňa 14.07.2014, v ktorom uviedol, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a taktiež konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, možno dospieť len k tomu záveru, že takéto náležitosti sú obligatórnymi (povinnými) náležitosťami, s následkom v podobe považovania poskytnutého úveru za úver bezúročný a bez poplatkov. Účelu úpravy spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana ako slabšieho účastníka právneho vzťahu) zodpovedá len taký výklad ustanovenia, že každý z údajov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených položiek teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k poplatkom. Uvedený účel nespĺňa zmluva, ktorá neobsahuje aj vyčíslenie výšky splátok istiny, výšky splátok úrokov a výšky splátok iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky). Len takýto výklad požiadavky zákona spĺňa účel spotrebiteľského práva a to zvýšenú pozornosť venovanú ochrane spotrebiteľa (ktorý by takto nemal byť zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy poskytnutého úveru a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť).

Na základe vyššie uvedeného súd ustálil, že keďže úverová zmluva neobsahovala v čase jej podpisu všetky podstatné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., považuje sa podľa § 11 ods. 1 toho istého zákona za bezúročnú a bez poplatkov.

Keďže súd ustálil, že predmetná úverová zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov a z prehľadu splátok a úhrad žalovanej vyplýva, že táto zaplatila žalobcovi 341,- €, ktorú výšku žalovaná nespochybňovala, súd ju zaviazal na zaplatenie zvyšku poskytnutého úveru vo výške 259,- € (600,- € - 341,- €).

Súd rozhodol aj o uplatnenom príslušenstve pohľadávky a úrok z omeškania posúdil podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Keďže k vzniku záväzkového vzťahu došlo pred 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB. Za rozhodujúci deň pre určenie výšky úroku z omeškania považuje súd deň nasledujúci po zosplatnení celého úveru, t.j. deň 24.06.2013, kedy bola základná sadzba ECB 0,5 %, ktorá sa zvyšuje o 8 percentuálnych bodov. Preto súd ako dôvodný priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 259,- €, od 24.06.2013 do zaplatenia.

Vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Keďže žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia 487,- € a súd mu vyhovel iba v časti o zaplatenie 259,- €, každý z účastníkov mal v konaní len čiastočný úspech, preto súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba doložiť potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. musí obsahovať označenie rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, v čom vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolávateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Nepodaním odvolania v zákonnej lehote sa rozhodnutie stáva právoplatným a vykonateľným.

Ak povinný dobrovoľne neplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.